

Lyse Kraftverk ved kgl. resolusjon 22. juni 1962. På grunn av anleggenes art og omfang er sløyfet de tidligere fastsatte vilkår i post 13 om fond til almindennende virksomhet m. v., post 15 om militære foranstaltninger, post 16 om vannslipping og post 20 om oppnevning av skjønnsmenn.

Industridepartementet

tilfrår:

I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 tillates Lyse Kraftverk å overføre avløpet fra Krogatjern og Guritjern m. v. i Stølsåna i Forsand herred — i alt et nedslagsfelt på ca. 3,8 km² — til sitt inntaksbasseng i Storetjern, slik som angitt i kraftverkets søknad av 13. september 1961.

Tillatelsen meddeles på de vilkår som er inntatt i Industridepartementets tilråding av 21. september 1962.

44. A/B Røjdåfors Kraftverk.

(Tillatelse til å tre inn som konsesjonær istedenfor A/B Rottneros Bruk i den ved kgl. resolusjon 10. desember 1954 meddelte tillatelse til å regulere Nordre Røgden og Mellom Røgden i Hof og Grue herreder m. v.)

Kgl. res. 21. september 1962.

Ved kgl. resolusjon 10. desember 1954 ble bestemt:

- «1. I medhold av lov av 12. juni 1931 i henhold til konvensjonen mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11. mai 1929 tillates det A/B Rottneros Bruk å regulere Nordre Røgden 4,5 m og Mellom Røgden 2,7 m under de forutsetninger og på de vilkår som er tatt inn i Industridepartementets tilråding av 10. desember 1954.
2. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen overensstemmende med det i Industridepartementets ovennevnte tilråding inntatte utkast som gjeldende inn til videre.
3. I medhold av samme lov meddeles samtykke til at A/B Rottneros Bruk får svensk tillatelse til å senke Store Røgden 1 m under kote 277,44 — etter norsk høydesystem kote 277,50 — i det vesentlige i samsvar med søknad av 21. juli 1962 og dermed fremlagt plan samt på de vilkår som er tatt inn i Industridepartementets ovennevnte tilråding.»

De fastsatte betingelser for regulerings-tillatelsen er sålydende:

«1. Konsesjonstid m. v.

Reguleringskonsesjonen gis for et tidsrom av 50 år regnet fra konsesjonens datum.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

Det utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Ved konsesjonstidens utløp har den norske stat rett til å kreve avstått uten godtgjørelse hele reguleringsanlegget med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Hvis staten ikke vil overta reguleringsanlegget ved utløpet av konsesjonstiden, og det heller ikke oppnås enighet om ny konsesjon, plikter eieren etter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement å fjerne anlegget.

Ellers må anlegget ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

Ved nedleggelse av anlegget er eieren forpliktet til å treffe sådanne forføyninger som det offentlige forlanger, for å avverge fare eller skade for omgivelsene og for eiendommer, ovenfor og nedenfor anlegget.

For skade eller ulempe som forvoldes ved nedleggelsen, plikter reguleringsanleggets eier å betale erstatning etter skjønn.

Går reguleringsanlegget over til staten i henhold til konsesjon, er eierne av de vannfall og bruk som vil benytte det driftsvann som innvinnes ved reguleringen, forpliktet til å underkaste seg de betingelser som de norske konsesjonsmyndigheter fastsetter.

2. Innløsningsrett.

I det 35. år etter at konsesjonen er gitt skal den norske stat kunne innløse reguleringsanlegget m. v. Benytter staten seg ikke herav, skal den i det 10. år deretter ha samme adgang. Bestemmelsen om innløsning må være meldt reguleringsanleggets eier 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbyggningsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de bevislig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon etter en amortisasjonstid av 50 år, for annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anlegget skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre hva skjønnnet i så henseende måtte bestemme.

3. Årlige avgifter.

For den økning av vannkraften som innvinnes ved reguleringen skal konsesjonæren erlegge følgende årlige avgifter:

Til den norske stat n. kr. 6 480
Til de fylkes-, herreds- og bykommuner i Norge som Norges
Konge bestemmer » » 8 640

Avgiftene erlegges fra og med den dag reguleringen er tatt i bruk, helt eller delvis, dog senest fra og med kalenderåret etter 7. år etter at den i artikkel 22 nr. 1 i konvensjonen av 11. mai 1929 mellom Sverige og Norge om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten omhandlede bevitnelse er gitt. De betales etterskuddsvis hvert år 31. desember. Etter forfall betales 6 pst. årlig rente.

4. Byggefrister.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år fra det tidspunkt det er utferdiget bevitnelse som omhandlet i konvensjonen av 11. mai 1929 artikkel 22, og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år. Under særlige omstendigheter kan fristene forlenges av den norske Konge.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hver dag fristene uten tillatelse meddelt av den norske Konge måtte oversittes, erlegges konsesjonæren en løpende mulkt til den norske statskasse av kr. 100.

5. Norske arbeidere.

Til anlegg og drift skal så vidt mulig anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende norske myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig. Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot, kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste, erlegges til den norske statskasse en løpende mulkt stor inntil kr. 50 — femti kroner — for hver person.

6. Norske varer.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anlegget anvende norske varer, for så vidt disse kan fåes like gode, tilstrekkelig hurtig

— herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 — ti — pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige norske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen Norge fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte forskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges. Toll og pristillegg til sammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske varepris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av vedkommende norske regjeringsdepartement.

Vedkommende departement kan dispensere fra disse regler når særegne hensyn gjør det påkrevd. For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegges av konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 pst. av verdien.

Mulkten tilfaller den norske statskasse.

7. Forsikring.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

Vedkommende departement kan dispensere fra denne regel når særlige hensyn gjør det påkrevd.

8. Arbeidernes vederlag m. v.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med deres virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert års-regnskap anvendes til almenntilgang øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende norske regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

9. Legehjelp, sykehus. Politi.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende norske regjeringsdepartementet forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendig legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte det offentlige utgiftene ved forsterket politioppsyn.

10. Husrom.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sunt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende norske regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende departements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvister å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

Bestemmelsen i annet ledd får ikke anvendelse på leieforholdet mellom konsesjonær og arbeider når § 38 i lov om husleie av 16. juni 1939 gjelder i kommunen og leieforholdet er beskyttet gjennom oppsigelsesreglene i nevnte paragraf.

11. Veger og bruer m.v.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som det norske Samferdselsdepartement bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger og bruer, hvor disse utgifter blir særlig økt ved anleggsarbeidet. Veger og bruer som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten.

Konsesjonæren plikter å treffe nødvendige tiltak for å søke å avhjelpe de skader og ulemper som reguleringen fører med seg for bygdefolkets interesser. Spørsmålet om hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn, som i tilfelle kan fremmes i forbindelse med skjønnen etter reguleringslovens § 16, eventuelt § 19.

12. Forsorgsutgifter.

Konsesjonæren er forpliktet til å avsette et fond til sikring av vedkommende norske kommuners (eller kommuners) utgifter til understøttelse av de ved reguleringsanleggets utførelse beskjeftigede arbeidere og deres familier. Fondet forvaltes av det offentlige. Den del av dette fond som ikke medgår hertil, over-

går til et for det hele land, eller visse deler av landet, felles fond, som fortrinnsvis skal tjene til sikring for kommunene, men også skal kunne benyttes til andre formål til beste for arbeiderne, alt etter nærmere regler som vedkommende norske regjeringsdepartement gir.

13. Fremme av fisket.

Til fremme av fisket i vassdraget plikter konsesjonæren årlig å sette ut settefisk og/eller yngel av aure etter nærmere bestemmelse av det norske regjeringsdepartement som ferskvannsfisket til enhver tid sorterer under.

Om departementet finner det nødvendig med års mellomrom å foreta fiskeribiologiske undersøkelser av de områder som berøres av reguleringen, plikter konsesjonæren å bære utgiftene til disse undersøkelser.

Dersom departementet forlanger det, er konsesjonæren forpliktet til, innen reguleringen tas i bruk, å anbringe varegrinder foran tappelukene. Spileavstanden i varegrindene og deres øvrige innretninger og anbringelse blir i tilfelle å bestemme av departementet.

I den svenske del av Nordre Røgden skal konsesjonæren senke eller på annen måte skaffe bort slike flytetorver i sjøen som eventuelt kan komme til å hindre adkomsten til viktigere gyteplasser for gjedde. Videre tilpiktes utgrøfting av slike vannsamlinger der gjeddeyngel i nevneverdig antall stenges inne når sjøen senkes.

14. Skogrydning.

På det neddemte område skal trær og busker avvirket. Det skal stubbes godt og kvist bortskaffes eller brennes.

15. Planer. Tilsyn.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende norske regjeringsdepartement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet.

Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i full driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av konsesjonæren.

16. Vannslippingen.

Vannslippingen skal foregå etter et reglement som den norske Konge utferdiger på forhånd.

Blir den ved reguleringen innvunne vannkraft tatt i bruk i noe fall i den norske del av vassdraget, kan vedkommende norske regjeringsdepartement bestemme at tappingen skal foregå med disse falls tarv for øye. Forutsetningen er at eieren eller brukeren av vedkommende fall går med på å delta i reguleringsomkostningene med et årlig beløp. Ved beregningen av dette skal reguleringsavgiften ikke regnes med. I mangel av overenskomst fastsettes beløpet av en voldgiftsnemnd på 3 medlemmer, hvorav justitiarius i Høyesterett oppnevner formannen og hver av partene ett medlem.

Konsesjonæren plikter å anordne nedbørsobservasjoner og under snøsmeltingen å innhente oppgaver over dennes forløp, alt på den måte og i det omfang som av vedkommende norske myndighet ansees påkrevd for å bedømme tilløpet og særskilt vårflommens størrelse.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan den norske Konge uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før reglementet er fastsatt.

For så vidt vannet slippes i strid med reglementet kan konsesjonæren pålegges en tvangsmulkt til den norske stat av inntil kr. 1 000 for hver gang etter vedkommende norske regjeringsdepartements nærmere bestemmelse.

17. Hydrologiske iakttagelser. Kart.

Konsesjonæren skal etter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevd og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. Den tillatte høyeste oppdemningsgrense og laveste tappingsgrense betegnes ved et fast og tydelig vannstandsmerke som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anlegget skal tilstilles Norges geografiske oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

18. Norsk ytterligere regulering.

Konsesjonæren skal uten vederlag for det utførte anlegg finne seg i enhver ytterligere regulering av vassdraget som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

19. Sikkerhetsstillelse.

For oppfyllelsen av de forpliktelser som ved anlegget eller dets drift pådras like over for

andre og for overholdelsen av de i konsesjonen fastsatte betingelser, skal det stilles og til enhver tid opprettholdes sikkerhet for et beløp av n. kr. 10 000 etter nærmere bestemmelse av vedkommende norske regjeringsdepartement.

20. Ferdsel, fløtning m.v. Skjønn.

Konsesjonæren plikter å treffe slike anordninger ved anlegget og i tilfelle i vassdraget nedenfor dette, samt å avgi vann i slik utstrekning, at den alminnelige ferdsel og fløtning forulempes eller forsinkes så lite som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn i samsvar med reguleringslovens § 19 punkt 1.

Skade eller ulempe for ferdselen eller fløtningen som ikke på denne måte avhjelpes, blir å erstatte overensstemmende med reguleringslovens § 16.

21. Militære tiltak.

Ved damanleggene skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggets eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anlegget eller dets benyttelse. Anleggets eier må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anlegget som skjer i krigsøyemed.

22. Naturfredning.

Det påhviler konsesjonæren i den utstrekning hvori dette kan skje uten særlige vanskeligheter og utgifter, å unngå ødeleggelser av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser, samt i det hele naturforekomster og steder som kan antas å ha vitenskapelig eller historisk betydning.

Så fremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidenes fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Landsforeningen for naturfredning i Norge i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonæren plikter ved planleggingen og utførelsen av anlegget, i den utstrekning det er mulig uten uforholdsmessige omkostninger, å dra omsorg for at det ferdige anlegg virker minst mulig skjemmende i terrenget.

Om nærværende bestemmelser gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

23. Kontroll.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av

vedkommende norske regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser. Departementet kan til utøvelsen av denne kontroll ansette en kontrollør, som overensstemmende med en av departementet utfordiget instruks skal ha adgang til de kontrollmidler som anses nødvendige.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

24. Heftelser.

For så vidt det måtte påhvile de eldre reguleringsanlegg panteftelser, servitutter av vesentlig betydning, leierettigheter og lignende heftelser, plikter konsesjonæren snarest å fjerne disse eller sørge for at de viker prioritet for de i konsesjonen pålagte forpliktelser, derunder mulkt som måtte pålegges i henhold til denne. Heftelser av mindre betydning kan av vedkommende norske regjeringsdepartementet tillates å forbli stående. Alle heftelser som etter konsesjonens tinglysing påføres reguleringsanleggene, bortfaller når og i den utstrekning reguleringsanleggene i henhold til konsesjonen går over til den norske stat eller innløses av denne.

25. Tinglysing.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdragets norske del for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

26. Fullmektig.

Konsesjonæren skal oppnevne en av vedkommende norske regjeringsdepartement godkjent fullmektig som skal være bosatt i Norge og som på hans vegne svarer for domstolene og andre myndigheter og mottar meddelelser i tvistemål og andre anliggender som vedrører foretagendet. Fullmektigens navn og adresse skal anmeldes til vedkommende departement. Iakttas ikke innen fastsatt frist hva således er foreskrevet, kan departementet oppnevne fullmektig.

Departementet skal bekjentgjøre fullmektigens navn og adresse i Norsk Lysingsblad.»

Det fastsatte manøvreringsreglement for svensk regulering av Nordre Røgden og Mellom Røgden lyder:

«1.

Reguleringsgrensene er:

a) Nordre Røgden.

Øvre grense kote	369,80
Nedre grense kote	365,30
Reguleringshøyde 4,5 m.	

Høydene refererer seg til Norges geografiske oppmålings fastmerke I 33 N 9, Veidele til Fald, med kotehøyde 409,610.

b) Mellom Røgden.

Øvre grense kote	331,20
Nedre grense kote	328,50
Reguleringshøyde 2,7 m.	

I månedene juni og juli er høyeste tillatte vannstand 330,15.

Høydene refererer seg til Norges geografiske oppmålings fastmerke I 33 N 13, Svartbekken, med kotehøyde 333,923.

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker godkjent av vedkommende norske myndighet.

2.

Det skal avgis vann til den alminnelige fløting i samsvar med det som måtte bli bestemt ved overenskomst eller ved skjønn i medhold av reguleringslovens § 19.

3.

Det skal til enhver tid tappes minst naturlig lågvassføring, som settes til 0,15 m³/sek. fra Nordre Røgden og 0,30 m³/sek. fra Mellom Røgden.

I tiden mellom vårflommens inntreden og fløtningens begynnelse skal der ikke uten Fløtningens samtykke avgis vann utover de nevnte minstevassføringer.

Under vårflommene skal det tappes på en slik måte at vassdragets naturlige maksimalvassføringer så vidt mulig ikke overskrides. Vannstanden må ikke overstige øvre reguleringsgrense uten at alle flom- og tappeløp er åpne.

Inntrer flom når et magasin er fullt, skal tappingen økes så tidlig som mulig og om nødvendig alle løp etter hvert åpnes. Skulle øvre reguleringsgrense unntaksvis likevel bli overskredet, må ikke noe løp stenges før vannstanden igjen er sunket til nevnte grense.

4.

Med de innskrenkninger som følger av ovenstående bestemmelser, kan vannslippingen inn til videre skje etter konsesjonærens behov, dog slik at vintervassføringen i den norske del av vassdraget blir så jevn som mulig.

Blir den ved reguleringen innvunne vann

kraft tatt i bruk i noe fall i den norske del av vassdraget, kan vedkommende norske regjeringsdepartement — i samsvar med reguleringsbetingelsenes punkt 16 — bestemme at tappingen skal foregå med disse falls tarv for øye.

5.

Det skal påses at dammene til enhver tid er i god stand, og at flom- og tappeløp ikke sperres av is eller annet.

Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen kan bestemme hvor damvokterne skal bo og at de skal ha telefon i sin bolig.

6.

Det skal føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Under flom avleses vannstanden minst 2 ganger i uken, ellers minst 1 gang i uken. Avskrift av protokollen sendes hver måned til Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

7.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglement blir å avgjøre av vedkommende departement.

Endringer i dette reglement kan bare foretas av den norske Konge etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.»

Samtidig ble det satt følgende betingelser for norsk samtykke til svensk regulering av Store Røgden:

«1.

Gjennomløpene i dammen må gjøres minst så store som etter den fremlagte ombygningsplan, og øvre demningsgrense må ikke overskrides uten at alle løp er åpne.

Hvis storflom truer med å bringe vannstanden over nevnte grense, skal vassføringen fra Tvärån og Lillån ledes utenom driftstunnelen.

2.

Til fremme av fisket i vassdraget plikter reguleringsanleggets eier årlig å sette ut settefisk og/eller yngel av aure etter nærmere bestemmelse av det norske regjeringsdepartement som ferskvannsfisket til enhver tid sorterer under.

Om departementet finner det nødvendig med års mellomrom å foreta fiskeribiologiske

undersøkelser av de områder som berøres av reguleringen, plikter reguleringsanleggets eier å bære utgiftene til disse undersøkelser.

3.

Det skal føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Avskrift av protokollen sendes hver måned til Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

Etter nærmere bestemmelse av vedkommende norske myndighet plikter reguleringsanleggets eier også på norsk område å opprette et vannmerke som muliggjør avlesning av vannstanden til enhver tid.»

Ved brev av 25. mai 1962 har h.r.advokat Villars-Dahl på vegne av A/B Røjdåfors Kraftverk søkt om at dette selskap får tre inn som konsesjonær istedenfor A/B Rottneros Bruk. Søknaden er sålydende:

«Ved kgl. resolusjon av 10. desember 1954 har A/B Rottneros Bruk fått tillatelse til å foreta en regulering av Nordre Røgden og Mellom Røgden i Hof og Grue herreder og norsk samtykke til at Bolaget får svensk tillatelse til regulering av Store Røgden i Grue herred.

Reguleringene er utført og erstatningene til oppsitterne er betalt.

Reguleringene skulle i første hånd være til nytte for Røjdåfors Kraftverk i Røjdälven i Sverige. Dette kraftverk er under bygging.

I samme resolusjon er samtykke gitt til i samsvar med den svensk-norske vassdragskonvensjon av 11. mai 1929 at A/B Rottneros Bruk får svensk tillatelse til å utføre reguleringen av Store Røgden og likeledes til beste for Røjdåfors Kraftverk. Spørsmålet om svensk tillatelse til regulering behandles ved Västerbygdens Vattendomstol og påregnes å bli avgjort i år. Avtale er truffet med strandeierne i Norge om erstatning for den skade som reguleringene kommer til å medføre og erstatningsbeløpene er deponert i norsk bank.

Mellom A/B Rottneros Bruk og Billeruds Aktiebolag er det den 8. februar 1960 opprettet avtale om samarbeide for felles utnyttelse av vannkraften i Røjdälven i Røjdåfors Kraftverk. Avtalen inneholder bl. a. at kraftverket, vannkraften og reguleringsrettighetene skal tilhøre et aktiebolag, nemlig A/B Røjdåfors Kraftverk hvor A/B Rottneros Bruk og Billeruds Aktiebolag eier aksjene. Billeruds Aktiebolag skal på nærmere omforent måte svare for finansieringen av kraftverket. En avskrift av avtalen vedlegges (bilag 1).

Dessuten vedlegges avskrift av registreringsbevis for Røjdåfors Kraftverk (bilag 2), avskrift av selskapsordning for Bolaget (bilag 3) og avskrift av siste årsregnskap og revisjonsberetning (bilag 4).

Bolaget har nå en aksjekapital på 7 mill. sv. kroner.

Det er hensikten at vattendomstolens tillatelse til Røjdåfors Kraftverk meddeles Røjdåfors Kraftverk som eier av vannkraften og kraftverket.

Det vil derfor være riktig at A/B Røjdåfors Kraftverk blir gitt tillatelse til regulering av Store Røgden og dessuten skal være eiere av reguleringsrettighetene i Nordre Røgden og Mellom Røgden.

Under henvisning til ovenstående tillater jeg meg å anholde om at tillatelse til regulering av Nordre Røgden og Mellom Røgden fremtidig skal gjelde for A/B Røjdåfors Kraftverk.»

Saken har vært forelagt Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet. Hovedstyrets uttalelse av 7. september 1962 lyder:

«Hovedstyret har ikke etter det foreliggende noe å innvende mot at den reguleringstillatelse som ved kgl. resolusjon av 10. desember 1954 ble gitt A/B Rottneros Bruk, fremtidig gjøres gjeldende for A/B Røjdåfors Kraftverk. Man går ut fra at endringene i tilfelle skal gjelde fra det tidspunkt sistnevnte bolag får svensk tillatelse til å regulere Store Røgden.»

Industridepartementet har intet å bemerke til at A/B Røjdåfors Kraftverk trer inn som konsesjonær istedenfor A/B Rottneros Bruk, og vil anbefale at selskapet gis tillatelse til å tre inn på de samme vilkår m. v. som er inntatt i den foran siterte kgl. resolusjon 10. desember 1954. Man vil også anbefale at det ved samme resolusjon meddelte samtykke til at A/B Rottneros Bruk får svensk tillatelse til å senke Store Røgden endres til å gjelde A/B Røjdåfors Kraftverk.

Industridepartementet er enig med Hovedstyret i at endringen bør gjøres gjeldende fra det tidspunkt A/B Røjdåfors Kraftverk gis svensk tillatelse til regulering av Store Røgden.

Industridepartementet

tilrår:

1. I medhold av lov av 12. juni 1931 i henhold til konvensjonen mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11. mai 1929, tillates A/B Røjdåfors Kraftverk å tre inn som konsesjonær istedenfor A/B Rottneros Bruk i den ved kgl. resolusjon 10. desember 1954 meddelte tillatelse til å regulere Nordre og Mellom Røgden. Endringen skal gjelde fra det tidspunkt A/B Røjdåfors Kraftverk får svensk tillatelse til å regulere Store Røgden.
2. Det ved kgl. resolusjon 10. desember 1954 meddelte samtykke til at A/B Rottneros Bruk får svensk tillatelse til å senke Store Røgden endres til å gjelde A/B Røjdåfors Kraftverk.

45. Foreningen til Hallingdalsvassdragets regulering.

(Endring i det ved kgl. res. 20. juli 1962 fastsatte manøvreringsreglement for reguleringer i Uste—Hallingdalsvassdraget /m. v.)

Kronprinsregentens res. av 19. oktober 1962.

Ved kgl. resolusjon 20. juli 1962 ble det meddelt konsesjon for Foreningen til Hallingdalsvassdragets regulering til å foreta reguleringer og overføringer i Uste-Hallingdalsvassdraget m. v., og samtidig gitt tillatelse for Oslo Lysverker til å ekspropriere grunn og rettigheter m. v. for utbygging av Uste og Nes kraftverker.

I det ved samme resolusjon fastsatte manøvreringsreglement — som gjelder inntil videre — heter det i post 2, fjerde ledd:

«Ved manøvrekingen skal for øvrig has for øye at vassdragets tidligere flomvassføring ikke økes. Lågvassføringen i Ustekveikja og Ørterdalsåni samt i Hallingdalselva nedenfor Nes kraftverk må heller ikke forminskes til skade for andres rettigheter. Magasinet i Ustevatn skal, fra det tidspunkt isen er farbar og til vårflommens begynnelse, så vidt mulig manøvreres slik at vannstanden ikke stiger. Vannstanden må ikke stige høyere enn den ville ha steget uten regulering. Tapping fra Ustemagasinet må innstilles senest 1. mai og ikke gjenopptas før vannstanden har nådd en kote 984,0. Overføring til Rødungen kan skje ved vannstander over kote 984,0. Magasinvolumet i Ustevatn—Sløttfjord over kote 984,0 tillates brukt som flomdempningsmagasin i den tid overføringen til Rødungen pågår. Når Rødungen er fylt skal Ustevatn snarest mulig bringes opp i kote 984,5. Tapping under denne vannstand skal ikke skje før 1. oktober.»

I tilrådingen heter det herom:

«Ustevatn er av Stortinget foreslått senket 17 m, 3 m mer enn foreslått i proposisjonen. Departementet har imidlertid ingen vesentlige innvendinger mot dette. I manøvreringsreglementets post 2 heter det bl. a. at magasinet i Ustevatn så vidt mulig skal manøvreres slik at vannstanden ikke stiger fra det tidspunkt isen er farbar til vårflommens begynnelse. Komiteen har henstilt til departementet å overveie om det ikke i manøvreringsreglementet kan tas inn en uttrykkelig bestemmelse om at magasinet skal være nedtappet til 1. mars og at vannstanden skal holdes konstant til ut april, slik som foreslått av Foreningen til Ustaosets Vel. Departementet vil be Hovedstyret om å se nærmere på de spørsmål som står i forbindelse med dette. Foreløpig foreslås imidlertid manøvreringsreglementet fastsatt slik som foreslått av komiteen.»

I brev av 20. september 1962 til Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen uttaler Foreningen til Hallingdalsvassdragets regulering:

«Vi har mottatt Deres brev av 27. august 1962 hvor De meddeler at Hovedstyret har